

Darul lui Moș Crăciun

de Radu Neșțianu
clasa a VII-a A

A avut loc o catastrofă! În seara de Ajun, Moș Crăciun, elfii și renii s-au îmbolnăvit. Cine va aduce cadouri copiilor? Cei mai buni doctori Ursulache, Soricica, Vulpița, Urechilă și Pinguinul au pornit spre țara fermecată. Toți îl urmăreau pe Ursulache deoarece numai el știa unde se află casa Moșului.

Cum au ajuns acolo, Soricica s-a apucat să-l oblojească pe Moșul.

- Asta nu e bine, nu e bine deloc! Moșule, deschide gura mare și zi aaaaa....!

- Aaaa.....!

- Aoleu! Deci să o luăm de la un capăt, în primul rând tușești în continuu, ai febră mare, ești roșu la față și cred că ai recordul mondial la cel mai puternic strănut!

- Și cine va aduce copiilor cadourile? Cine va striga Hohoho..! Seara, cine va aduce fericirea pe fețele copiilor? spuse Ursulache cu lacrimi în ochi.

Crăciunița intră în cameră cu o față foarte tristă.

-Pe lângă toate astea, Moșule, ți s-a rupt și costumul.

Ursulache, cuprins de emoții, se așează să nu leșine și își umplu un pahar cu ciocolată caldă pentru a se mai încălzi.

- Nu putem lăsa ca acest Crăciun să se ducă de râpă! țipă pinguinul.

- Dar ce putem face noi? zise Urechilă.

- Păi, am putea să facem noi jucăriile, spuse Vulpița de parcă descoperise America.

- Bine Ainstain, dar cine le va duce, că și renii sunt răciți și stau în grajd? întrebă pinguinul morocănos.

- Tot noi, eu cu Urechilă mergem în garaj și încercăm să modificăm puțin sania.

- Să nu vă prind că umblați la sania mea! strigă Moșul.

- Taci acolo, Moșule, că mai e una de rezervă! interveni Crăciunița.

- Așa, iar voi, restul, vă apucați să faceți jucăriile.

- Țsta da plan! exclamă fericit Ursulache, sărind din scaun.

- Bine, haideți la treaba! Și toți plecară în treaba lor mai puțin Soricica și Crăciunița care rămăseseră cu Moșul.

În atelier se stinsese focul din soba de teracotă, iar douăzeci de salopete stăteau agățate în cui și una mai mare a Moșului era pusă pe un umerăș.

- Ursulache, eu cred că ție îți vine numai salopeta Moșului, zise Pinguinul râzând.

- Așa îmi trebuie! spuse Ursulache cu un zâmbet larg pe buze.

În câteva minute atelierul prinse viață. Ursulache și Pinguinul lucrau în echipă și totul mergea struna. Se mai opreau din când în când să se uite pe manualele de jucării ca să vadă cum se fac, după care se puneau din nou pe făcut jucării. Atelierul era plin de viață. Ursulache și Pinguinul fugeau de colo-colo, în continuu, luau dintr-o parte lemn și bucăți de plastic și duceau în cealaltă parte jucăriile făcute.

Între timp în dormitorul Moșului se auzea:

- Ce tot amesteci acolo Soricico? întrebă Crăciunița.

- Este o licoare băbească, dar mai am nevoie de niște lucruri ca să o termin, ea te vindecă foarte repede numai dacă dormi, așa că te rog adu-i Moșului un pahar cu lapte cald și mie niște crenguțe de brad pentru licoare!

Craciunița, fără să zică nimic, o zbughi pe ușă.

În garaj munca era în toi.

- De unde începem, Vulpeo?

- Păi, dacă renii sunt bolnavi, trebuie să-i punem saniei aripi și motor de avion.
- Am văzut în fața casei un tractor vechi, cred că putem modifica motorul ăla, dar din ce facem aripile?

- Cred că putem să le facem din lemn ca să fie cât mai ușoare.

- Bine, eu mă duc să aduc motorul de la tractor, iar tu ocupă-te de aripi!

În câteva secunde cei doi se apucară de treabă, conștienți fiind că timpul e scurt și, în timp ce tot modificau la ea, le veneau idei legate de modul în care ar putea îmbunătăți sania. Timpul trecea și trecea, astfel că se înserase și, obosiți fiind, merseră la culcare.

A doua zi fură treziți de o aromă minunată care venea din bucătărie. Soricica se trezise dis-de-dimineata și le făcu o minunată prăjitură cu miere și fructe de pădure. Toți luară loc la masă, așteptând cu nerăbdare prăjitura alături de un pahar cu lapte cald. Moș Crăciun, mai pofcios din fire, mănca trei porții de prăjitură.

- Cum te mai simți, Moșule? întrebă Soricica.

- Mult mai bine!

- Se pare că licoarea mea și-a făcut efectul!

- Da, așa se pare. Deci, diseară vin și eu cu voi să ducem jucăriile.

- Ura! Ura! Ura! exclamă toți.

După masă se întoarseră la muncă pentru a termina ultimele detalii la sanie și ultimele jucării de montat. Acum ritmul era mai ușor întrucât mai era timp destul și foarte puțină treabă de făcut. După o vreme, Moș Crăciun intră în atelier și se apucă să examineze jucăriile.

- Sunt foarte mândru de voi! Arată ca și când le-aș fi făcut chiar eu, spuse Moșul examinând jucăriile. Sau poate sunt chiar mai frumoase, grați acesta în șoaptă.

- O, nu! spuse Ursulache. Noi doar am urmat planurile și sfaturile tale, Moșule!

Bum! Tros! Scârț!

- Ce-a fost asta? s-au întrebat toți.

Speriați au ieșit afară din casă. Când au ieșit, au văzut cum ușa garajului se ridica încet. De acolo, dintre lumini orbitoare colorate și fum, ieși noua sanie a moșului condusă de Iepurilă.

Avea șenile de tanc și schiuri pentru aterizări pe teren accidentat, aripi din lemn, motor cu reacție, propulsie cu rachete în spate, și sistem automat de recunoaștere a scrisorii și de eliberare a cadoului potrivit.

- Ați spus că o modificați PUȚIN, zise uimit Pinguinul.

- Da, am modificat-o puțin mai mult... spuse râzând vulpea.

- Nu îmi place să fiu cârcotaș, dar asta se cheamă tunare, nu mică modificare. Zici că e mașină de călătorit în timp, nu sania lui Moș Crăciun.

- Ce i-ați făcut saniei mele?

- Aaa, Moșule, vino să îți arăt ceva, o să-ți placă! zise încrezător Iepurilă.

- Uite! Ai scaune cu masaj și încălzire electrică, ai aici un microfon și cele mai

puternice boxe, ca atunci, când vei spune hohoho! să nu mai răgușești de la țipat. Mai ai sistem automat de aruncat cadourile, pentru că le ambalează automat și le atașează o mica parașută și ele aterizează frumos pe horn, direct în casă. Mai ai radar, GPS, faruri, parbriz cu ștergătoare și tot ce ți-ai mai putea dori.

- Da, dar renii mei ce o să mai facă de acum?

- Nu știu. O să iasă la pensie. Nu sunt și ei oboșiți de atâția ani de tras în zbor? Îi mai folosești atunci când rămâi fără benzină. Apropo, vezi că monstrul ăsta de sanie consumă ceva!

- Este superbă! Mulțumesc mult, copii! Pentru că ați salvat Crăciunul copiilor, o să iau legătura cu îngerii ca să vă dea puterea unică de a împărți cadouri în această noapte împreună cu mine! adaugă Moșul.

Micii noștri prieteni erau foarte emoționați.

-Trebuie, bineînțeles, să păstrați toți acest secret.

N-a fost nevoie ca Moș Crăciun să meargă la îngerii, o steluță, cam de mărimea unui ou, căzu la picioarele sale. Pe zăpadă apăru scris, cu pudră de aur, un mesaj:

Moș Crăciun, ai acordul îngerilor!

Prieteni noștri strigară de bucurie. Ingerii le dădeau puterea magica de a fi spiridușii lui Moș Crăciun.

Așadar, aveau să participe toți, împreună cu moșul, la NOAPTEA MAGICA.....